

Prețului

pentru Sibiu pe 1 anu întregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dusu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimisu cu post'a în laintrulu monarchiei pe 1 anu întregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — În strainatate pe 1 anu 10 fl. s'eu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. s'eu 11 franci; — numeri singuratici se dau câte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu și literariu.

Ori-ce inserate,
se platescu pe serie s'eu linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare câte 7 cr., la adou'a și a treia câte 6 cr. v. a. și preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurulu publicu.
Prenumeratiunile se potu face în modulu celu mai usioru prin assemnatiunile postei statului, adresate de a dreptulu la Redactiunea Diariului Observatoriulu în Sibiu.

Nr. 75.

Sibiu, 16/28 Septembrie 1878.

Anulu I.

Economi'a Politica.

Capitolulu III.

Principii filosofice ale economiei politice.

(Urmare.)

III.

Sociabilitatea, acestu alu douilea atributu distinctiv prin care defineste Aristotele pe omu, resulta si elu din observarea naturei omenesci. Fara concursulu semeniloru sei, individulu nu p'ote si nu este nemica. Simpathi'a, o simpatie neresistibila apropiu pe membrii familiei omenesci unii de altii si interesulu cimentesa uniunea lor. Famili'a este form'a inevitabila si primitiva a sociabilitatii: fara societate limbajulu, care este nedispensabilu nu numai pentru exprimare, ci si pentru dezvoltarea cugitarii chiaru a primulu omu, nu s'ar fi potutu forma. Cine va nega, ca sociabilitatea este unu instinctu imperiosu alu naturei nostre? Se vedemu ce face sistemulu penitentiariu. Pentru ca se pedepsesca pe acela, care s'au revoltatu in contra ei, societatea recurge la unu midiolocu forte simplu si infalibilu ea 'lu-isolesa. S'au intemplat in se ca acestu supliciu se treca preste mesura si pentru ca elu se nu ajunga a fi o crudime mai barbara chiaru decatu mortea, trebuie se fia inblanditu prin oresicari indulciri. Ipotes'a, ca izolarea a fostu starea primitiva a omenimei, o credintia atatu de comuna a secolulu trecut, nu este decatu unu visu alu filosofiei delirante. Unu astfelu de visu nu s'a potutu naste, decatu numai intr'o societate inuibata de abuzuri si corupta, pentru ca se condamne insasi acea societate.

Espressiunea economica a sociabilitatii este schimbulu. Cu catu omulu devine mai sociabilu in virtutea causerulu religiose, morale si politice, care ii imprima cutare seu cutare caracteru, cu atatu elu 'si inmultieste schimburile. Subtu ori ce forma s'ar arata d. e. ca schimbu de idei seu de sentimente, schimbu este unica legatura a societatii, ea este cea mai principala subtu forma sa industrialu. Fara de a face violentia limbajulu se p'ote afirma ca: unele animale lucra inse ele nu schimba. Schimbu este sociabilitatea in actiune, solidaritatea omenesca ajunsa visibila si pipaita, inradacinata ca trebuintia si familiara ca indatinarea. Economi'a politica 'si pune ca scopu practiculu a face schimbuu catu mai numerosu a-lu inlesni si

alu scapa de fraude. Reclamandu libertatea productiunei, ea reclama totu in acelu momentu ca o consecintia necesara si libertatea schimbului.

IV.

In fine omulu este perfectibilu si acesta resulta din cele dise pana aci. La ce ne aru servi libertatea nostra, responsabilitatea nostra si concursulu semeniloru nostri, de nu, ca se ne perfectionamu si a perfectiuna impreuna cu fiintia nostra si conditiunile nostre. Legea acestei libertati, acestei responsabilitati omenesci, acestei sociabilitati considerate, fia ca sentimentu fia in formele sale este: aceea de a se desvolta neincetatu. Acesta dezvoltare data in grijea omului, care este autorulu si obiectulu ei, este totodata mesuratoarea a ori ce progresu, atatu in ordinea morala catu si cea materiala.

Trebuie a recunosce si aceea, ca trebuintele urmesa unei legi a dezvoltarii. De abea omulu a realizatu bunulu si elu si aspira la mai bunu. Asemenea iubeste elu si varietatea si o iubeste pana la acelu gradu, incatu gustulu pentru aceea ce este nou figuraza in rendulu trebuintieloru sale celoru mai imperiose. Considerandu trebuintele cele mai materiale precum si cele mai intelectuale vomu observa, ca ele tindu neincetatu a se desvolta. Fara indoiala, ca acesta devine unu reu, deca omulu este condusu prin ele la rafinamentele moliciunei si a le voluptatii. Inse din punctulu de vedere alu legii generale acesta este unu bine. Gratie acestei legi, acele trebuinte materiale, ce nu se multiu-mescu cu o satisfacere dura ca la silbategi si barbari, dau nascere la o multime de industrii, care contribu la forti'a si la placerile civilizatiunei. Trebuintele spirituale inca devinu mai pretensive. Trebuinti'a sciintiei ajunge a fi intr'adeveru o pasiune veritabila. Trebuinti'a de a iubi se preface mai delicata. Trebuinti'a frumosulu se rafinesca si se esaltesa; ea da nastere capu-d'opereloru artei si pana in oresicare mesura se amesteca in tote lucrurile, pana chiaru si la cele mai inferioare a le industriei. In fine trebuinti'a religiositatii se spiritualisesca totu mai multu. Acesta ecpansibilitate a trebuintieloru, care impune omului noue motive de virtute espunendu-lu la tentatiuni forte numeroase, producu totodata noue mobile de actiune. Fara acestea activitatea omului ar adormi, societatiile

aru fi stationare si cuventulu progresu n'aru mai avea nici unu intielesu.

Libertatea si responsabilitatea precum si trebuintele alu caroru s'boru 'lu regulesa, urmesa legiei progresului. Viati'a individulu este o lupta, acarei tianta este perfectiunea. Istori'a omenimei este asemenea unu lungu siru de probe ale libertatii, care pre langa multe orbeari si erori, ne invatia a lumina si a asigura mersulu ei.

Nu pucinu au contribuitu la dezvoltarea sociabilitatii si cristianismulu, care proclama fraternitatea intre toti omenii, rescumparata cu sangele aceluasi D-dieu, precum si ideile filosofice care stabilescu identitatea naturei intre toti membrii genulu omenescu. Sociabilitatea n'au incetatu de a se intinde. Separatiunea casteloru au disparutu. Egalitatea, inscrista in legi strabate din ce in ce mai multu datinile si apropiu conditiunile. Societatea economica, gratie comericiului a fostu totudena mai vasta, ca societatea politica marginita la natiune, 'si intinde din ce in ce limitele sale pana la marginile pamentulu locuitu, prin dezvoltarea schimbulu internationalu, unulu din efectele cele mai remarcabile si pentru viitoru una din cauzele cele mai puternice, care va face se dispara ur'a dintre popora.

Acestea sunt punctele de plecare esentiale pe cari economi'a politica le imprumuta dela o considerare inpartiala a naturei omenesci contemplata in sine insasi seu studiata in dezvoltarea istoriei sale si pe care, urmandu punctulu de vedere din care porneste cineva, le p'ote numi principiile civilizatiunei cristiane, principii ale filosofiei seu principiile revolutiunei franceze. Din cele urmatore vomu vedea si mai bine, ca laborea, capitalulu, comericiulu, creditulu etc. cu unu cuventu tote partile diverse a le economiei politice nu sunt altceva, decatu justificarea eclatanta si o constanta aplicatiune ale acelor principii.

Capitolulu IV.

Raportulu economiei politice cu celelalte sciintie.

Amu vediutu in capitolulu precedentu raporturile ce exista intre economi'a politica si ordinea morala si sociala. Dreptulu naturalu a stabilitu principiulu proprietatii pe care economi'a politica 'lu comentesa si 'lu clarifica in felulu seu: moral'a, acesta sciintia a datorintieloru si a drepturiloru,

Foisiór'a „Observatoriului“.

Flori din Bucovin'a.

Sórele de primavara.
(Imitare dupa unu tectu germanu.)

O mandra stea! o mandra stea!
Cum luminezi ánima mea;
Si cum trezesti in ea amoru
Pentru'nu iubitu si scumpu odoru.

Odaea mea me tiene prinsu,
Daru focu in mine s'a aprinsu:
Cà-ci copiliteile pe plaiu
Aparu ca ángeru in raiu.

O mandra stea! ce dici tu? Nu?
Se nu facu eu precum faci tu?
Se nu sarutu copilele
Ca si tu floricelele?

Atata lume ai patrunsu
Si mie nu-mi poti da respunsu?
De ce-amaresci ánima mea
O mandra stea! o mandra stea?

Flórea mea.

De cu diua pana 'n sera
Albinutie, voi sburati,
Si pe campi, pe vai pe deluri
Flori alese sarutati.

De-ati cunósce voi micutie
Flórea, ce eu o sarutu,
Ati lasa lumea intréga
Si-ati veni pe unu minutu

Se-i sorbiti o sarutare
Si se ve mirati dicendu:
„Asia dulce miere 'n lume
Noi nu amu gustatu neci candu!“

C. M.

O casatorie prin hazardu.

Novela francesca.

Traducere de: Ioane Marchesiu.

(Urmare si fine.)

Inse astfelu de cugete — oferi bratiulu Eleonorei. — Consciintia cu ambitiunea se luptara cumplitu in internulu seu. — Inse cunun'a de óspeti nu se opri in sala de mancata ci inainta spre o capela ce era situata in gradina. — Capela era iluminata si ornata cu cele mai frumoase ghirlande de flori. — Martorii deja se presentasera impreuna cu óspetii adunati. — Orologiulu batu mediulu noptii. — Anatol deja de 20 de ore nu mancasa nemica, pe langa acesta si positiunea critica in care se afla ilu infransera mai de totu. — Consciintia totu mereu se revolt'a in contra dinsului si i-demanda cá se descopere tota incurcatur'a comandantulu. — Comandantulu chiaru acuma se si apropia de densulu, deci artistulu se mesolva — invinsu fiindu de consciintia sa a-i descoperi totulu.

Dle comandantu — ii dise — am de a-ti notific'a ceva importantu intre patru ochi.

Chiaru acuma in momentulu acesta, — replic'a comandantulu cu mirare.

Da, in momentulu acesta!

Fisionom'a palida a junelui artistu, produse forte mare impressiune asupra comandantulu, deci esi cu Anatol din capela intrunu parcu frumosu si-ilu intreba ce voiesci?

Dlu meu! respunse Anatol, eu nu sunt acela pe care ilu — asteptati. — Comandantulu scóse unu títetu de disperare si ilu intreba intr'unu tonu régusitu:

Dta nu esti dlu Bremond?

Cu cea mai mare sinceritate enar'a junele artistu tote amenuntele aventurii sale.

Ce se facemu acuma esclama comandantulu, reputatiunea nepótei mele prin casulu acesta va fi ruinata suntemu cu totulu compromita'i, nu afu midiolocu convenabilu prin care se scapamu din positiunea acesta fatala. Ah! sor'a si repot'a mea voru muri de rusine.

Iti stau la dispositiune dle comandantu. Sunt gata a-te asculta si a-ti dá mána de ajutoriu de cumva va fi cu potintia spre a evita compromitarea acesta.

Ce se sciu face! esclama comandantele; deja e tardiu tote sunt — pierdute. — In momentulu acesta aparu in apropierea lor unu servitoriu si le dise:

Preotulu e la altaru, astépta pe mirele, cu totii se mira de absentia lui.

Pe mire 'lu astepta — replica comandantulu descuragiatu.

Ce e de facutu ii siopti Anatol?

Ah! vedi dlu meu, neplacerele incurcaturei acesteia numai asia le vomu potea delatura deca vei luá pe nepóta mea de socia. — Dechiaratiunile sincere ale dtale imi servescu de garantia, cá trebuie se fi unu omu onestu si de caracteru; asia dara mergi si te cununa cu Eleonor'a; inse iti — impunu cea mai profunda tacere despre aventur'a acesta. — Dupa aceste vorbe comandantulu ilu conduse in capela.

Cununi'a s'a celebratu, dupa aceea a urmatu o cina splendida spre bucuria cea mai mare a mirelui. — A doua di se presenta notariulu cu actele testamentulu spre a le publica conformu stipulatiuniloru indigetate pe esteriorulu acteloru. — Comandantulu intru aceste disparu din castelu spre a preveni pe nepotulu seu Leopold. — Ilu si afla intr'o ospetaria din Baume in societatea amiculu seu Bremond, carele fu vulneratu pucintelu cu ocasiunea accidentulu din diu'a precedentu a trenulu. Comandantulu raporta fidelu lui Leopold cele intemperate, si acuma se simti necesitatu a inventa ceva in urm'a caruia adeveratulu mire se se reintorca la Parisu. — Leopold se supara forte asupra noului seu cumnatu inse comandantulu ilu — linisci, si-ilu convinsu ca in interesulu reputatiunei nepótei sale a trebuitu se se intemple asia, cum s'a intemplat. — Leopold in fine din iubire fratiésca pe care o nutrea fatia cu sor'a sa se inpacu cu noulu seu cumnatu. Junele artistu ajunse fericitu in urm'a acestei casatorii contractata prin mediulocirea — hazardulu.

analisea si determinesa principiile si regulile dreptului si a le nedreptului; ea este, care constata dreptul generalu alu omului in raportu cu obiectele, datorintiele sale fatia cu sine insusi, drepturile si datorintiele sale fatia cu ceilalti. Din principiile acestea se inspira economi'a politica pentru a se folosi de ele la trebuintiele sale.

La rendulu seu, precum s'a mai disu, economi'a politica este: auxiliariulu celu mai bunu alu moralei. Ea recomanda laborea, crutiarea si fraternitatea intre omeni, chiaru in interesulu bine intielesu alu loru. Vomu mai adage ca buna starea pe care contribue a o respandi in vetiaturile ei si a face se petrundia in tote clasele societatiei, escita in omu dorinti'a de a 'si cultiva inteligentia si'lu apara de abrutisare, tempire si de miserie.

Fara indoiala, ca s'au vedutu poporatiuni serace si oneste si pote ca chiaru virtuose inse ele traiau intr'o stare de nemobilitate, care nu este destinatiunea cea adeverata a societatii omenesci. Ele erau pucinu civilizate si pirn urmare lipsite de dorinti'a de a se civilisa si mai departe. Se aruncamu o privire asupra lunei si vomu vedea, ca poporale cele mai inaintate in industrie sunt totuodata si acelea la care principiulu moralu este mai puternicu si la care delicatetia in relatiunile private si eroismulu in lupta se manifestesa mai puternicu.

Economi'a politica se afla in relatiuni evidente cu politica. Ea determinesa sfera de actiune a guvernului in materie de industrie. Ea probesa mai inainte de tote, ca Statulu este protectorulu proprietatii si alu persoanei. Elu 'i arata conditiunile generale ale productiunii, ale distributiunii si ale intrebuintiarei avutiei, de care elu nu se pote departa fara a 'i seca isvorele. La rondulu ei politic'a, fara ca se influintiese asupra solutiunilor sciintiei, exercitesa cu tote acestea o inriurare necontestabila asupra aplicarei loru. (Va urma).

Episode din resbelulu russo-romano-turcescu.

O pena amica de dincolo de fruntari'a Carpatoru austro-ungari ne comunica urmatoarele despre cele intemperate la luarea Plevnei, pe care le consideramu a fi destulu de interesante si caracteristice pentru ca se fia cunoscute si publiculu nostru.

Eata cum descrie amiculu nostru acele episoade:

„Intr'o di soldatii din avant-posturi nu mai simtira nemicu in redutele Turciloru. Nesciindu ce se credia insciintiaru pe cei din siantiuri indata venira cativa oficiari ca se vedea, deca nu cumva este vre o stratagema din partea inamicului. Cativa soldati mai curagiosi si mai curiosi vedindu, ca nu se misca nemicu in redute se ridicara incetisioru, esira din ascundietorile loru, se uitara inpregiuru, asteptara si veduira ca nici unu glontiu nu fluera ca de altadata pe la urechile loru, candu se descoperu, — apoi o pornira incuragiatu si resolutu si incepura se urce stencile si colinele. Nu ii supara nemicu. Multi altii le urmara si in fine ajunsera in redute. Nu aflara nemicu, totulu era parasitu. Indata chemara si pe ceilalti si acuma pornira companiile ca se ocupe definitivu redutele. Cei care ajunsesera mai intaiu veduira de departe pe Turci fugindu intr'o directiune opusa Plevnei. Fara intardiere se luara la gona si petrunsera in Plevna pe care o aflara evacuata. In departare se audiea tunulu bubuindu infricosiatu. Carthiarulu Mariei Sale lui Voda Carolu fu insciintiatu indata despre acesta. Densulu nesciindu ce se credia in fine se convinse despre adeveru si telegrafa indata generalului Scobelev, care se afla in apropiere, despre fericit'a intrare a Romaniloru in Plevna. Rusii sta gata asteptanduse la unu atacu. In tempulu acesta armat'a romana intru mai tota in Plevna. Tocmai dupa ce Maria Sa Voda inspectase Plevna intraga se intalni cu Marele-duce Nicolae care venea. Se salutara cu bucurie de si ducele russescu nu se potu opri a nu face unu gestu de nemultumire ce proba necazulu seu, vedindu pe Voda Carolu intratu de multu in Plevna si incongiuratu de bravii sei soldati, cari luasera cu asaltu Opanetiulu. Carolu, care veduise deja Plevna se imbia Marele-duce Nicolae ca se-lu insociesca si se-lu conduca. Atunci Marele-duce ii dise: „Ce n'empeche pas que les Roumains soient de brigands“ pe romanesce: Acesta nu impiedeca cu tote acestea, ca romanii se nu fia niste briganti. Voda Carolu ilu privi cu despretiu si fara a-lu saluta se intorse si pleca.

Sera inperatulu, Marele-duce si suitele loru, avura unu mare banchetu la care invitara si pe M. S. Carolu. Densulu refusa. Imperatulu presupunendu vre-o neintielegere, pleca imediatu la Voda

Carolul, ilu saruta si ii dise: „Charles tu est plus jeune, ne prends pas garde à mon frère, pardonne si tu veux nous faire plaisir; allons au banquet.“ — (Carolul, tu esti mai tineru, nu baga in seama cele ce dice fratele meu, ierta 'lu deca voiesci se mi faci placere; aide la banchetu.) — Dupa acestea ambii plecara la banchetu si imperatulu puse pe Marele-duce Nicolae de lu de mana pe Voda Carolu si ii facu pe amendoi se se sarute. Acesta sarutare precum si cele premergetore au fostu pretiulu de 30 arginti pentru rapirea Basarabiei.

O alta proba despre purtarea cavaleresca a Russiloru este urmatoarea intemplantare:

Intr'unu asaltu Russii luasera 5 tunuri dela Turci, dara neavendu ei ghiulele pe acelu calibru imperatulu le darui lui Carolu, cu conditiune ca se le mai lase pana ce voru sfirsi cu munitiunea pe care o luasera deodata cu acele tunuri. Preste catva tempu Voda tramise se le cera. I se respunse ca se vina preste doue dile, candu le voru curati si spala. Dara candu se dusera si pentru a doua ora le aflara inhamate si echipate cu artileristi russi. Carolu superatu le tramise respunsu, ca n'are trebuintia de tunarii russi, de orece are mai buni.

La Nicopole era unu comandantu russu, unu generalu. Voda ii dete unu ordinu, acela respunse, ca se intrebe pe Marele-duce Nicolae. Voda Carolu ii amenintia aducendu'i aminte, ca Elu e comandantulu armatei de vestu. Preste doue dile, la unu altu ordinu, acelasiu generalu da acelasiu respunsu. Atunci Carolu a batutu din picioru si 'ia disu: „Sortez à l'instant, monsieur!“ — Pleca la momentu domnulu meu.

Acesta a fostu modulu de purtare alu aliatiloru acelora, cari au salvatu situatiunea belica la Plevna si carora apoi in semnu de recunoscintia li s'au luat pe nedreptu Basarabi'a. Proverbulu dice ca mancandu cerasie cu domni mari te espui a ti se arunca simburii in fatia. Asia o facura si amabiliu aliatu cu Romanii, pe care ii chemara cu tota graba in ajutoru, candu se aflau in situatiunea vulpei, care se inecase cu unu osu de gaina si chie ma pe cocostercu se i-lu scota, pentru ca apoi dupa serviciulu terminatu se ii arate coltii si se ii dica: noroculu teu ca poti sbura.

In locu de revista.

Gubernamentalulu diaru vienesu „Die Presse“ in Nr. 261 din 23 Sept. a. c. avu deosebita gratiositate a lua notitia despre unu articulu publicatu in „Observatoriulu“ Nr. 71 subt titulu „Intrebari respectuose.“ Eata cum se esprima acea pena oficiosa:

„Partid'a intransigentiloru intre romanii din Transilvani'a era a datu unu semnu de viatia, care probesa, ca ei inca totu persista in vechia loru atitudine. In „Observatoriulu“, organulu lui Bariliu, conducetoriulu celoru neimpecati, acesta constata, ca nici in urm'a biletelor autografe ale Maiestatoru Loru imperatulu si imperates'a, nu s'au constituitu inca nici o reuniune romanesca pentru ajutorarea ranitoru armatei imperiale. Acesta nu este nici decum a se ascrie lipsei de patriotismu seu unei indiferentie culpabile. Caus'a este singuru si numai tractarea, ce au trebuitu se suferu romanii din Transilvani'a cu ocaziunea resbelulu russo-romano-turcescu candu au voitu se adune ofrande pentru romanii raniti. Atuncea ei au fostu stigmatizati ca tradatorii de patrie, femeile loru au fostu insultate era intreprinderea loru a fostu considerata ca nelegala. Pentru ca se nu fia espusi a incerca erasi astfelu de experientie durerose, romanii pretindu mai inainte de tote a primi clarificare din partea organeloru competente, deca nu voru fi stigmatizati ca agitatori daco-romanisti seu panslavisti si ca conspiratori in contra intregitatii monarchiei, deca voru aduna acuma ofrande pentru — ranitii armatei nostre! — Este unu casu exceptionalu, ca o cauza asia de serioasa precum este aceea a ajutorarii ranitoru se fia tractata intr'unu modu atatu de imbecilu si frivolu, precum o face eminentulu domnu Bariliu cu motivarea de mai susu.“

Asia se esprima oficiosulu din diariulu vienesu, care in pucinele renduri pe care le au scrisu, probesa o ignorantia mai multu ca imbecila si frivola, a relatiuniloru politice domnitore in Transilvani'a si in specialu a relatiuniloru politice ale romaniloru. Prin acele observari ale sale oficiosulu diariului „Die Presse“ demonstra, ca este totu asia de bine informatu despre relatiunile si evenimentele petrecute in tempulu din urma in Transilvani'a, precum au fostu informatu inpreuna cu toti colegii sei din buroulu literaru. sustienutu din fondurile de dispoziune, despre situatiunea si relatiunile din Bosni'a

si Hertiegovin'a, pe care credeu ca o voru potea ocupa cu unu singuru regimentu, cu unu stindardu si cu o banda de musica militara.

Oficiosulu nostru, care nu scie nici se citeasca romanesce ceea ce este tiparitu negru pe albu, deca ar fi cetitu cu atentiune „Observatoriulu“ ar fi aflatu, ca acestu diaru inca in numerulu seu 56 au publicatu indata la inceputulu espeditiunii de ocupatiune unu apelu alu redactorelui seu, in care provoca pe conationalii sei si pe femeile romane „se ajute familiile ostasiloru dusi la regimente.“ Deca miopulu oficiosu ar fi cetitu mai cu luare aminte articolulu din Nr. 71 alu diariului, de care ii au placutu a se lega, ar fi potutu vedea, ca articolulu mentionatu nu porta semnatura redactorelui, ci a unei altei persoane. Ar fi potutu intielege mai departe, ca romanii aveau cause destulu de legitime, in urm'a experientiloru facute, a se feri se nu se espuna la noua persecutiuni din partea parintescului si liberalului guvernungurescu si-si ar fi pastratu acele atribute perfide si reflexiuni denuntatore cu care regalaza in modu gratuitu pe presupusulu autoru alu acelui articulu. Dela publicarea aceloru „Intrebari respectuose“, care au fostu adresate bona fide, s'au infiintiatu si in Transilvani'a reuniuni si comitete micste la care iau parte activa atatu barbatii catu si femeile romane; s'au publicatu apeluri din partea organeloru competente la care s'au grabitu a raspunde fara intardiere si romanii intransigenti, ceea ce se probesa prin listele ce se publica pe fiacare di in diarele din patrie, despre ofrandele contribuite pentru ajutorarea ranitoru si a familiiloru celoru chieamati subt arme. Fia incredintiatu d. oficiosu, ca romanii sciu se isi implinesca in totu momentulu datorintiele loru de cetatieni ai acestei monarchii, ceia ce o pote vedea in de ajunsu din istori'a resbeloru purtate de brava si glorioasa armata imperiala.

Nu esista nici unu campu de bataie la care au luat parte activa armat'a imperiala austriaca, care se nu fia udatu cu sangele braviloru fii ai asupritei si umilitei natiuni romane. Oficiosulu nostru potea deci se isi crutie ostenela si acele epitete gratiose se le fi tramisu la alta adresa. Deca densulu numeste acele „Intrebari respectuose“ imbecile si frivole, apoi amu fi forte curiosi se vedemu, ce epitete ar alege pentru ca se califice motivele acelor'a, cari se opunu din respoterii la cladirea liniei calei ferate Sisec-Novu, atatu de necesara pentru inlesnirea operatiuniloru armatei de ocupare, cari prin diarele loru au provocatu pe regimentele unguresci ca se nu se bata cu turcii fratii loru, cari au refusat carale de recivitiune, cari astadi pretindu dela guvernulu ca se retraga fara intardiere armat'a de pe campulu de ocupatiune, cari inscenadia adunari comitatense si meetinguri in care iau resolutiuni prin care protestedia solemn in contra ocupatiunii, numescu pe ministrii Andrássy si Tisza tradatorii de patrie si pretindu a ii trage in judecata. Si ce ar dice ore oficiosulu din Vien'a, deca romanii pururea leali si supusi ar comite numai a o suta parte din cele ce se petrecu inaintea ochiloru lunei intregi in Ungari'a si capital'a sa. Fara indoiala, ca ar striga, precum strigau jidovi lui Pilatu: crucifica-lu, crucifica-lu, si eliberaza pe Varava!

Recomandamu deci amabilului nostru oficiosu, ca se cetesca de altadata mai corectu, se caute a se informa mai bine si a fi mai cu reserva in distribuerea epitetelor sale, pentru ca se nu se espue a fi tacsatu de unu intrigantu obscuru si de rea credintia si de unu denunciantu fara consciintia si demnitate.

I. G. Baritiu.

Ocupatiunea.

Scirile sosite in dilele din urma de pe campulu de resbelu in mare parte a loru constata o inaintare inbucuratoare ale trupelor de ocupatiune. Actiunea concentrica ofensiva reinceputa in 14 l. c. cu poteri suficiente au avutu rezultate multumitoare. F. M. L. Joanoviciu dupa ce si-au pusu in 11 l. c. in misicare colonele sale, au ocupatu fara se afle resistentia in 16 importanta pozitiune Bilec, era in 18 au ajunsu la Trebinje. O colona a fostu tramisa la Gacko, care mai nainte de aceea tramisese o adresa de supunere. In 22 l. c. trupele austriace luara tabara principala si fortificata a insurgentiloru situata pe inaltimea dominantore dela Sencovici, luara 2 tunuri, munitiune si victualii. Insurgentii au fostu inprasciati. In 21 l. c. in nordu dela Serajevo au fostu ocupata localitatea Olovo, era in Bosni'a de ostu s'au predatu si desarmatu localitatile Docanj, Tuzla si Bjelina. Dupa caderea citadelei Bihaci, care se pare a fi fostu unulu din centrurile cele mai puternice

